

Prima instanță: Jud. Ciocana
Jud. I.Chironeț
Instanța de apel: Curtea de Apel Chisinău:
L.Bulgac, L.Popova, G.Dașchevici

ÎN C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Luiza Gafton Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Beglița Simion,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Beglița Semion
împotriva Societății pe Acțiuni „Introsco” cu privire la încasarea cheltuielilor
judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Beglița Simion și menținută hotărârea Judecătoriei
Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 07 octombrie 2015, reclamantul Beglița Semion s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată către Socațetea pe Acțiuni „Introsco” cu privire la încasarea
sumei de 3 500 lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, s-a adresat în Judecătoria Ciocana, judecător
Ala Malîi, cu o cerere de repunere în termen a titlului executoriu nr. 2-1849/98 emis
în baza hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 iulie 1998 cu privire la
obligarea Direcției S.A. „Introsco” de a-i elibera lui Beglița Semion extrase din
fișele de plată.

A invocat că, s-a adresat către Cabinetul Avocatului Raisa Meșteșug pentru a-
i acorda asistență juridică pe cauza menționată mai sus. În acest sens a încheiat
contract de asistență juridică și a achitat suma contractului de reprezentare în prima
instanță în valoare de 2 500 lei, iar ulterior, a semnat contract de asistență juridică
de reprezentare în Curtea de Apel Chișinău, achitând suma contractului de 1 000 lei,

în total suma acțiunii valorifică 3 500 lei, fiind-ui eliberate chitanțe pentru ambele contracte semnate.

A menționat că, a fost consultat de către avocat, fiindu-i explicate acțiunile pe care le va îndeplini în ordinea soluționării cauzei. Avocatul a făcut cunoștință cu toate materialele cauzei. A fost întocmită cerere de chemare în judecată și ulterior cerere de apel motivată. De asemeni a participat la ședințele de judecată.

A relevat că, în conformitate cu art. 96 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig, de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă acesta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Beglița Semion a fost respinsă ca tardivă. S-a admis parțial cererea S.A. „Introsop” cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a dispus încasarea din contul lui Beglița Semion în contul S.A. „Introsop” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. S-a dispus încasarea din contul lui Beglița Semion în beneficiul statului cheltuielile de judecată legate de citarea părților în instanța de judecată în mărime de 28 lei

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de Beglița Semion, s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 20 iunie 2016.

La 27 iulie 2017 Beglița Semion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 20 iunie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 aprilie 2017, expediată în adresa părților la 21 iunie 2017 (f.d 194), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 a fost depus la 27 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Beglița Semion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Beglița Semion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu